

ЦЕЉОШ ЦОКАЈ ХНЕЛОШ ХНОКАЈ



БЕГАЛЦИ, акватинта, 54x46, 1978, Музеи и галерији Подгорица  
REFUGATË, aquatint, 54x46cm, 1978, Podgorica Muzetë dhe Galeritë  
REFUGEES, aquatint, 54x46cm, 1978, Podgorica Museums and Galleries



Република Северна Македонија  
Министерство за култура

Republikes se Maqedonise se Veriut  
Ministria e Kulturës

Republic of North Macedonia  
Ministry of Culture



Република Северна Македонија  
НУ НАЦИОНАЛНА ГАЛЕРИЈА НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА – Скопје

Republika e Maqedonisë së Veriut  
IN GALERIA NACIONALE E REPUBLIKËS SË MAQEDONISË SË VERIUT – Shkup

Republic of North Macedonia  
NI NATIONAL GALLERY OF THE REPUBLIC OF NORTH MACEDONIA - Skopje



МУЗЕИ И ГАЛЕРИ НА ПОДГОРИЦА  
MUZETË DHE GALERITË E PODGORICËS  
MUSEUMS AND GALLERIES OF PODGORICA

## ЏЕЉОШ ЏОКАЈ ХНЕЛОШ ХНОКАЈ DZELJOS DZOKAJ



Мала станица / Mala Stanica  
Декември / Dhjetor / December, 2019



ВРТОГЛАВИЦА, масло на платно, 100.3x100.5, Народен музеј Црна Гора  
MARRAMENDJE, vaj në kanavacë, 100.3x100.5, Muzeu Kombëtar i Malit të Zi  
DIZZINESS, oil on canvas, 100.3x100.5, National Museum of Montenegro

Џељош Џокај е црногорски уметник со албанско потекло, кој припаѓа на генерацијата на уметници на Владимир Величковиќ и Душан Џамоња, генерација која не сака да заборави и се раздели од претходната, од надреалистичката, т.е онаа на Ступица и од апстрактната на Лубарда. Блиска му е естетиката на руралниот социјален реализам, а потоа и онаа на градскиот метафизичар Хегедушиќ, со одредена проекција на одредени типично национални карактеристики, во рамките на естетското искуство на Европа.

Критиката го дефинира како остроумен лирик, опседнат во своите дела со насилството на минатото и сегашноста, водејќи ги своите ранети и скршени ликови по пепелливата медитеранска земја, со силни оловни бои, за да ја поднесат сопствената жртва за човештвото. Го нарекуваат уште и сликар на технолошката сегашност, која веќе ја чувствуваме како дел од минатото, по која се движи робот, среќен како безгрижно дете, а од чии очи и раце растат корени и од чии артерии капе крв. Слика е на поранешните и идни преселби. Тој црта, бои и формира една скаменета, метализирана слика чие време се простира во бесконечноста, слично на најмачните сништа.

Неговото сликарство е полно со лица, глави од кои нозете се отсечени и од чии солзи и распаѓања, уметникот го претставува она што се раѓа и р’ти, и од еден мачен затворен круг и создава простор во кој некои луѓе повторно би можеле да се обидат да живеат.

Во неговото сликарство сегашноста е обземена со минатото, со селото, со детството и војната против нацизмот. Сеќавањето влегува во димензија на сегашноста. Секој лик претставува единство на сегашноста и спомените. Историјата не се раскажува ни прикажува, се чувствува како жива и не-одделна од автобиографијата. Единство на сегашноста и сеќавањата. Како во цртежот, така и во графиката, создава една специфична композиција која како да ја креираат парчиња од материја оставајќи впечаток на графит, ткаенина, метал, најразлични материјали кои оживуваат под раката на сликарот.

„Портретите се еден од главните мотиви во мојот опус. Како момче, доживеав војна, така што секогаш носев мачени глави во сеќавање. Од приказните на постарите луѓе, се сетив дека тие зборуваа за сечење на глави и набивање на кол, така што тој мотив остана незаборавен за мене. Отсекогаш сум се обидува да ги ублажам овие мотиви, така што тие ќе бидат во форма на лирика, затоа што мислев дека мачеништвото и трагедијата во создавањето се тешки и малку прифатливи. Затоа уметничките критичари, мотивирани од моите дела, и

ме нарекоа имажинативен лиричар кој не се заборава “ – вели Џељош Џокај за своето творештво.

Мојата колешка Селма Џечевиќ од Музејот од Подгорица, која го истражувала опусот на Џокај ќе напише: „Црногорската уметничка сцена, која наследува долга традиција, е признаена по својата уметничка поетика која изгледа многу разновидна и сложена. Ако ги погледнеме нашите минати уметнички практики, ќе забележиме генерации уметници кои негуваат посебен и оригинален израз, без оглед дали се заснова на традиција или се спротивставуваат на тоа. Едноставно зборува за неисцрпната моќ на нашата уметничка сцена, која се манифестира во мноштво креативни изрази честопати признаени и надвор од границите на нашата земја. Еден од уметниците чиј творечки живот остави свој белег на неодамнешните уметнички случувања низ цела Италија и Германија е сликарот од Миљеш крај Подгорица, Џељош Џокај. Обемниот уметнички опус, кој вклучува сликарство во боја и видно сликарство, графики и цртежи, сведочи за реткиот креативен потенцијал на уметникот. Сепак, медиумот преку кој уметничкиот и технолошкиот процес на Џокај најубедливо го транспонираше неговиот уметнички свет, се однесува на графиките што го направија еден од најистакнатите уметници на Југославија кога станува збор за оваа техника.“

Овој краток преглед за творечкото значење на Џељош Џокај, поврзан со пропратната камерна изложба во Националната галерија со дела на Џокај, е во знак на оддавање на почит на овој значаен црногорски уметник со албанско потекло, со чие творештво и идејни премиси можат да се направат аналогии и со одредени македонски уметници (надреалисти), на пример Спасе Куновски, со кого ги делат призорите на војните, претставите на главите, шупливите – масковидни обриси како трага од нешто што некогаш било човечко, или пак Богољуб Ивковиќ, во мотивите од руралните средини, војните и фантастичните призори, или пак Омер Калеша кај кого ликот-главата на селскиот работник е главен антагонист.

Со оваа изложба ја отпочнуваме соработката со Музејот и галерија од Подгорица, со кои очекуваме плодна размена на искуства, знаења и реципроцитет во превземање на изложби со што македонската јавност ќе може од поблиску да се запознае со црногорската современа уметност, и обратно, Р.С. Македонија да има свои автентични ликовно уметнички презентации во срцето на Црна Гора – Подгорица.

Ана Франговска, виш кустос

Xhelosh Xhokaj është një artist malazez me origjinë shqiptare, i cili i takon gjeneratës së artistëve të Vladimir Veličkoviçit dhe Dushan Xhamonjas, brez ky i cili nuk dëshiron të harrohet dhe të ndahet nga brezi paraparak, nga ai surrealist, gjegjësisht, ai i Stupicës, si dhe brezi abstrakt i Lubardës. Ai ka të afërt estetikën e realizmit social rural, e pastaj dhe atë të metafizikut të qytetit, Hegedushiç, me një projektim të caktuar të tipareve të caktuara tipike nacionaliste, në kuadrin e përvojës estetike të Evropës.

Kritika e përcakton atë si një lirik mendjemprehtë, i fiksuar pas punës së tij me dhunën e së kaluarës dhe të tashmes, duke i çuar personazhet e tij të plagosur dhe të thyer nëpër hirin e Mesdheut, me ngjyra të gjalla plumbi, të mbajnë sakrificën e tyre për njerëzimin. Ai quhet edhe si piktor i së tashmes teknologjike, të cilën ne tanimë e ndiejmë si pjesë të së kaluarës, në të cilën lëviz një robot, i lumtur si një fëmijë pa brenga, nga sytë dhe duart e të cilit rriten rrënjët dhe nga arteriet e të cilit pikon gjak. Ai është një piktor i zhvendosjeve të së kaluarës dhe të së ardhmes. Vizaton, ngjyros dhe formon një imazh të ngurtësuar, të metalizuar, koha e të cilit shtrihet në pafundësi, shumë si ëndrrat më të mundimshme.

Piktura e tij është përplot me fytyra, koka këmbët e të cilave janë prerë dhe lotët e të cilëve prishen dhe kalben, artisti përfaqëson atë që lind dhe mbin, dhe nga një rreth i mbyllur torturues, krijon një hapësirë në të cilën disa njerëz mund edhe një herë të përipien të jetojnë.

Në pikturën e tij, e tashmja është e pushtuar nga e kaluara, nga fshati, fëmijëria dhe lufta kundër nazizmit. Kujtesa hyn në një dimension të së tashmes. Çdo personazh përfaqëson unitetin e së tashmes dhe kujtimeve. Historia nuk rrëfen, e as nuk prezanton, ndihet e gjallë dhe e pandashme nga autobiografia. Unitet i së tashmes dhe i kujtimeve. Si në vizatim ashtu edhe në grafik, ai krijon një përbërje specifike se si të krijoni pjesë të materies, duke lënë përshtypjen e grafitit, pëlhurës, metalit, materialeve të ndryshme që vijnë në jetë nën dorën e piktorit.

“Portretet janë një nga motivet kryesore në opusin tim. Si djalë, unë përjetova luftë, kështu që mbaja gjithmonë kokë të torturuara në kujtesën time. Nga tregimet e të moshuarve, mbaja mend që ata po flisnin për prerjen e kokës dhe nguljet në shkop, kështu që motivi mbeti i paharruar për mua. Unë jam përpjekur gjithmonë t’i zbusja këto motive në mënyrë që ata të jenë në formën e një lirike, sepse mendova se martirizimi dhe tragjedia në krijim ishin të vështira dhe paksa të papranueshme. Kjo është arsyeja pse

kritikët e artit, të motivuar nga puna ime, më quajtën një lirik imagjinar, i cili nuk do të harrohet kurrë” - thotë Xhelosh Xhokaj për krijimtarinë e tij.

Kolegia ime Selma Xheçeviç nga Muzeu i Podgoricës, e cila kishte hulumtuar opusin e Xhokajt, shkroi: “Skena e artit malazez, e cila trashëgon një traditë të gjatë, njihet për poetikën e saj artistike që duket shumë e larmishme dhe komplekse. Nëse shikojmë praktikën tona artistike të së kaluarës, do të shohim breza artistësh që ushqejnë një shprehje të veçantë dhe origjinale, qoftë bazuar në traditë apo në kundërshtim me të. Ajo thjesht, flet për fuqinë e pashtershme të skenës sonë të artit, e cila manifestohet në një mori shprehjesh krijuese, të njohura shpesh edhe jashtë kufijve tanë. Një prej artistëve, jeta krijuese e të cilit ka lënë gjurmë në zhvillimet e fundit të artit në të gjithë Italinë dhe Gjermaninë është piktori nga Mileshi afër Podgoricës, Xhelosh Xhokaj. Opusi i gjerë artistik, i cili përfshin pikturimin me ngjyra dhe atë mural, grafika dhe vizatime, dëshmon për potencialin e rrallë krijues të artistit. Megjithatë, mediimi përmes të cilit procesi artistik dhe teknologjik i Xhokajt i cili transponoi më bindshëm botën e tij artistike, u referohet grafikëve të bëra nga një prej artistëve më të dalluar të Jugosllavisë, kur bëhet fjalë për këtë teknikë.”

Kjo përmbledhje e shkurtër e domethënies krijuese të Xhelosh Xhokajt, e lidhur me ekspozitën shoqëruese të dhomës në Galerinë Kombëtare, ne veprat e Xhokajt, është në shenjë e respektit për këtë artist të shquar malazez me origjinë shqiptare, me krijimet dhe idetë e të cilit mund të bëhen analogji dhe me artistë të caktuar maqedonas (surrealistë), siç është Spase Kunovski, me të cilin ndajnë imazhet e luftës, përfaqësimet e kokave, konturat boshe - në formë të maskave, si gjurmë diçkaje që dikur ishte njerëzore, apo Bogolub Ivkoviç, në motivet e mjedisve rurale, luftërave dhe imazheve fantastike, apo Omer Kaleshi, ku personazhi i kokës së punëtorit fshatar është antagonist kryesor.

Me këtë ekspozitë fillojmë bashkëpunimin tonë me Muzeun dhe Galerinë e Podgoricës, me të cilët presim një shkëmbim të frytshëm të përvojave, njohurive dhe reciprocitetit në ndërmarrjen e ekspozitave që do t’i mundësojnë publikut maqedonas të njihet më afër me artin bashkëkohor malazez, dhe anasjelltas, Republika e Maqedonisë së Veriut të ketë prezantimet e saja autentike artistike në zemrën e Malit të Zi - Podgoricë.





БЛИЗНАЦИ, комбинирана техника, 23x28.5, 1982, Галерија Конзул  
BINJAKËT, media të përziera 23x28.5, 1982, Galeria e Konsullit  
GEMINI, mixed media 23x28.5, 1982, Consul Gallery





ГЛАВА, комбинирана техника, 32x23,5, 1981, Музеи и галери Подгорица  
KOKË, teknikë e kombinuar, 32x23.5cm, 1981, Muzetë dhe Galeritë në Podgoricë  
HEAD, combined technique, 32x23.5cm, 1981, Podgorica Museums and Galleries

БИСТА НА ГЕНЕРАЛИЈОТ, масло на платно, 115x100, 1975, Народен музеј Црна Гора  
FUSHA E PRGJITHSHME, vaj në kanavacë, 115x100, 1975, Muzeu Kombëtar i Malit të Zi  
GENERAL FIELD, oil on canvas, 115x100, 1975, National Museum of Montenegro

Dzeljos Dzokaj is a Montenegrin artist of Albanian origin, belonging to the generation of artists of Vladimir Velickovic and Dusan Dzamonja, a generation that would not be forgotten and separated from the former, the surrealist generation, the one of Stupica and the abstract generation of Lubarda. Close to the aesthetics of rural social realism, and then the one of the city metaphysicians, with a certain projection of specific typical national features, within the aesthetic experience of Europe.

Criticism defines him as a sharp-minded lyricist, obsessed with his work relating to the violence of the past and present, leading his wounded and broken characters across the ashes of the Mediterranean, with vibrant lead colours, so as to bear their own sacrifice for humanity. He is also called a painter of the technological present, which we already feel as part of the past, in which the robot moves, happy as a careless child, whose eyes and hands grow roots and whose arteries drip blood. He is a painter of past and future relocations. He draws, paints, and forms a petrified, metallised image, whose time extends into infinity, much like the darkest dreams.

His painting is full of faces, heads from which the legs are cut off and from whose tears and decay, the artist presents what is born and sprouted, and from a tortuous closed circle he creates a space in which some people may once again try to live.

In his painting, the present is occupied with the past, the village, the childhood, and the war against Nazism. Memory enters into a dimension of the present. Each character represents the unity of the present and the memories. History is not narrated, neither presented, it is experienced as live and inseparable from the autobiography. Unity of the present and the memories. Both in the drawing and in the graphic, he creates a specific composition that seems like being created by pieces of a matter, hence leaving the impression of graphite, fabric, metal, various materials that come to life under the painter's hand.

"Portraits are one of the main motives in my opus. As a boy, I experienced war, so I always carried tortured heads in memory. From the stories of the older people, I remember they spoke of cutting heads and stabbing, so that motive remained unforgettable for me. I have always tried to mitigate these motives so that they would take the form of lyrics, because I thought martyrdom and tragedy in creation were difficult and a bit unacceptable. Therefore,

art critics, motivated by my work, called me an imaginative lyricist who cannot be forgotten," says Dzeljosh Dzokaj about his work.

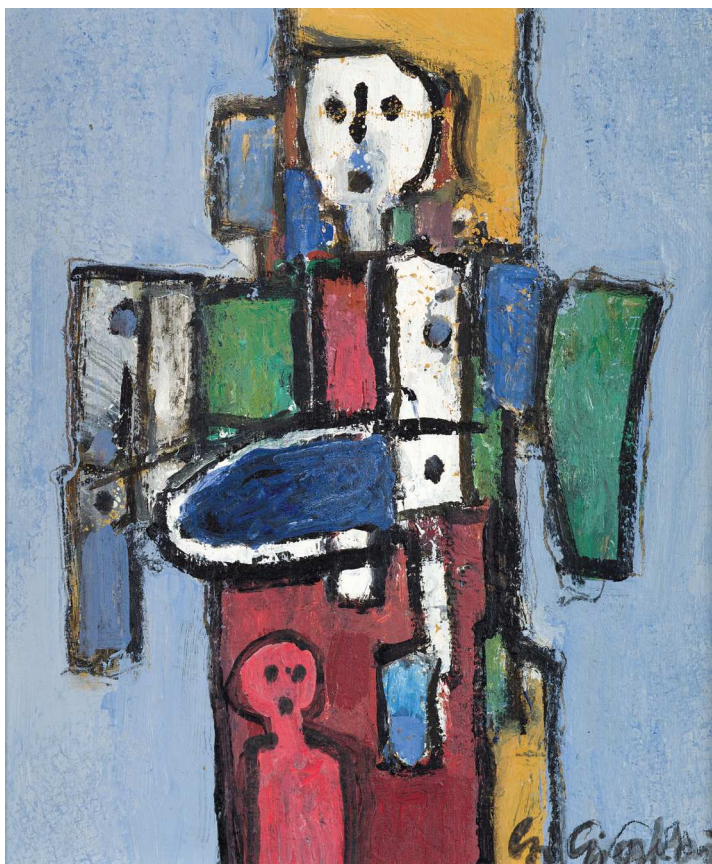
My colleague Selma Dzecevic from the Podgorica Museum, who researched Dzokaj's opus, wrote: "The Montenegrin art scene, which inherits a long tradition, is recognised for its artistic poetry that looks very diverse and complex. If we look at our past artistic practices, we shall see generations of artists who nurture a distinctive and original expression, whether based on tradition, or opposing it. It simply speaks of the inexhaustible power of our art scene, which manifests itself in a multitude of creative expressions often recognised outside of our borders. One of the artists whose creative life has left its mark on recent art developments throughout Italy and Germany is the painter from Miljesh, near to Podgorica, the painter Dzeljosh Dzokaj. The extensive art opus, which includes colour and wall painting, graphics, and drawings, testifies the artist's rare creative potential. However, the medium through which Dzokaj's artistic and technological process most convincingly transposed his art world, refers to the graphics made by one of Yugoslavia's foremost artists when it comes to this technique."

This brief overview of Dzeljosh Dzokaj's creative significance, linked to the accompanying chamber exhibition at the National Gallery of Dzokaj's works, is a tribute to this remarkable Montenegrin artist of Albanian origin, whose creations and idea premises may create analogies also with certain Macedonian artists (surrealists), such as Spase Kunovski, with whom they share the images of war, the presentations of the heads, the hollow - masculine obsessions as a trace of something that was once human, or with Bogoljub Ivkovic, in the motifs from rural areas, wars and the fantastic scenery, or with Omer Kaleshi, where the villain's head character is the main antagonist.

With this exhibition, we start off our collaboration with the Museum and Gallery of Podgorica, with which we expect a fruitful exchange of experiences, knowledge and reciprocity in undertaking exhibitions that would enable the Macedonian public to get acquainted with Montenegrin contemporary art, and vice versa, so that the Republic of North Macedonia would have its authentic artistic presentations in the heart of Montenegro - Podgorica.

Ana Frangovska, Senior Curator





ФИГУРА, акрил на платно, 30x25, 2013, Галерија Конзул  
FIGURA, akrilik në kanavacë, 30x25cm, 2013, Galeria e Konsullit  
FIGURE, acrylic on canvas, 30x25cm, 2013, Consul Gallery

Џељош Џокај е роден 1933 година во Миљеш, во близина на Подгорица. Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Белград, Катедра за графика, во класата на професорот Бошко Карановиќ во 1963 година. Во 1966 година го завршил магистерскиот студии во Белград (АЛУ). Од 1964 до 1969 година работел како професор во Вишата педагошка школа во Приштина и заедно со Муличи бил еден од иницијаторите на основањето на Факултетот за ликовни уметности таму, каде го водел одделот за графика. Од 1969 до 1984 година живеел и работел во Рим, каде неговото дело било прифатено со голема ентузијазам од критичарите и уметничката публика. Неговите дела се прикажани на поголемите уметнички изложби низ цела Италија, избрани преку голем број програми што ја претставува Италија преку дискурсот на современата уметност во и надвор од земјата. Во 1984 година, ококои се населил во Аугсбург, Германија, каде отвори графичко студио и ја продолжи својата креативна работа, изложувајќи низ целата земја и странство, со извонреден успех и бројни награди. Тој има изложено на бројни самостојни изложби низ цела Европа, особено во Рим, Аугсбург, Милано, Тирана, Загреб, Минхен. Добитник е на бројни национални и меѓународни награди, вклучително и на тринаесетти јули награда на Црна Гора (1977), златен медал на Наим Фрешери, Скадар, Албанија (2011) и Награда за критичари - Болафи d'Arte Moderna, Торино, Италија (1975) ) Починал во 2016 година.

Xhelosh Xhokaj lindi në vitin 1933 në Milesh, afër Podgoricës. Ai u diplomua në Akademinë e Arteve të Bukura në Beograd, në Katedrën e Grafikës, në klasën e profesorit Boshko Karanović në vitin 1963. Në vitin 1966 mbaroi studimet e tij pasdiplomike në Beograd (ALU). Nga viti 1964 deri në vitin 1969, ai punoi si profesor në Shkollën e Lartë Pedagogjike në Prishtinë dhe së bashku me Muliçin ishte një nga iniciatorët e themelimit të Fakultetit të Arteve të Bukura ku drejtoi katedrën e grafikës. Nga viti 1969 deri në vitin 1984, ai jetoi dhe punoi në Romë, ku vepra e tij u pranua gjerësisht nga kritikët dhe audiencia e artit. Punimet e tij janë prezantuar në ekspozitat kryesore të artit në të gjithë Italinë, të zgjedhura përmes një numri programesh të prezantuara nga Italia përmes ligjërimit të artit bashkëkohor brenda dhe jashtë vendit. Në vitin 1984, ai ishte vendosur në Augsburg të Gjermanisë, ku hapi një studio grafike dhe vazhdoi punën e tij krijuese, duke ekspozuar në të gjithë vendin dhe jashtë tij, me sukses të jashtëzakonshëm dhe çmime të shumta. Ai ka ekspozuar në ekspozita të shumta solo në të gjithë Evropën, veçanërisht në Romë, Augsburg, Milano, Tiranë, Zagreb, Munich. Ai ka fituar çmime të shumta kombëtare dhe ndërkombëtare, përfshirë dhe çmimin e 13 Korrikut të Malit të Zi (1977), Medaljen e Artë Naim Frashëri në Shkodër të Shqipërisë (2011), dhe çmimin e Kritikëve - Bolafi d'Arte Moderna, Torino, Itali (1975). Vdiq në vitin 2016.

Dzeljosh Dzokaj was born in 1933 in Miljesh, near to Podgorica. He graduated from the Academy of Fine Arts in Belgrade, Department of Graphics, in the class of Professor Boshko Karanovic in 1963. In 1966 he completed his Master studies in Belgrade (ALU). From 1964 to 1969 he worked as a professor at the Higher Pedagogical School in Prishtina and together with Mulichi, he was one of the initiators of the establishment of the Faculty of Fine Arts where he headed the department of graphics. From 1969 to 1984 he lived and worked in Rome, where his work was widely accepted by critics and art audiences. His works are on display at major art exhibitions throughout Italy, selected through a number of programmes presented by Italy through the discourse of contemporary art in and outside the country. In 1984 he settled in Augsburg, Germany, where he opened a graphic studio and continued his creative work, exhibiting throughout the country and abroad, with remarkable success and numerous awards. He has exhibited at numerous solo exhibitions throughout Europe, notably in Rome, Augsburg, Milan, Tirana, Zagreb, Munich. He has won numerous national and international awards, including the Montenegro's 13 July Award (1977), the Naim Fresheri Gold Medal, Shkodra, Albania (2011) and the Critics' Award - Bolafi d'Arte Moderna, Turin, Italy (1975). He died in 2016.



АРВАНТИНА, акватинта, 60x45, 1989,  
Центар на современата уметност Црна Гора  
ARVANTINA, aquatint, 60x45, 1989,  
Qendra për Art Bashkëkohor të Malit të Zi  
ARVANTINA, aquatint, 60x45, 1989,  
Center for Contemporary

Без наслов, длабок печат-комбинирана техника, 59x49,5,  
приватна сопственост

Pa teknikë, teknikë e kombinuar intaglio, 59x49.5, pronësi private  
Untitled, intaglio-mixed media, 59x49.5, private ownership



НУ Национална галерија на Република Северна Македонија  
Железничка 18, 1000 Скопје, Република Северна Македонија  
Тел.: + 389 (0)2 31 26 856; Факс: + 389 (0)2 31 09 566  
www.nationalgallery.mk; contact@nationalgallery.mk

### **Џељош Џокај**

Мала станица, декември 2019

Издавач: НУ Национална галерија на Република Северна  
Македонија  
За издавачот: Д-р Дита Старова Керими, директор  
Куратор на изложбата: Ана Франговска  
Текст: Ана Франговска,  
Превод на англиски и албански: ГЛОБИ-ТЕРА ДООЕЛ Скопје  
Фотографии: Радоје Јоваковиќ  
Лектура: ГЛОБИ-ТЕРА ДООЕЛ Скопје  
Дизајн: Борис Шемов  
Печат: Винсент Графика, Скопје  
Тираж: 300



PI National Gallery of the Republic of North Macedonia  
Zeleznicka 18, 1000 Skopje, Republic of North Macedonia  
Tel.: + 389 (0)2 31 26 856; Fax: + 389 (0)2 31 09 566  
www.nationalgallery.mk; contact@nationalgallery.mk

### **Dzeljos Dzokaj**

Mala stanica, December 2019

Publisher: NI National Gallery of the Republic of North Macedonia  
For the publisher: Dr. Dita Starova Kerimi, director  
Curator: Ana Frangovska  
Texts: Ana Frangovska  
Translation to Albanian and English: GLOBI-TERA DOOEL Skopje  
Photographs: Radoje Jovanovic  
Proofreading: GLOBI-TERA DOOEL Skopje  
Design: Boris Shemov  
Print: Vinsent grafika, Skopje  
Copies: 300

IP Galeria Kombëtare e Republikës së Maqedonisë së Veriut  
Zheleznička 18, 1000 Shkup, Republika e Maqedonisë së Veriut  
Tel.: + 389 (0)2 31 26 856; Faksi: + 389 (0)2 31 09 566  
www.nationalgallery.mk; contact@nationalgallery.mk

### **Xhelosh Xhokaj**

Mala stanica, dhjetor 2019

Botuesi: IP Galeria Kombëtare e Republikës së Maqedonisë  
së Veriut  
Për publikuesin: Dr. Dita Starova Qerimi, drejtoare  
Kuratori: Ana Frangovska  
Tekst: Ana Frangovska  
Përkthimi në gjuhën angleze dhe shqipe: GLOBI-TERA SHPKNJ P Shkup  
Fotografitë: Radoje Jovanovic  
Korrektura: GLOBI-TERA SHPKNJ P Shkup  
Disenji: Boris Shemov  
Botimi: Vinsent grafika, Shkup  
Tirazhi: 300

CIP - Каталогизација во публикација  
Национална и универзитетска библиотека "Св. Климент Охридски",  
Скопје

7.036/038(497.16)(06.064) Џокај, Џ.

ФРАНГОВСКА, Ана

Џељош Џокај : [Мала станица, декември 2019 / текст Ана  
Франговска ; фотографии Игор Василев] = Xhelosh Xhokaj : [Mala  
stanica,  
dhjetor 2019 / tekst Ana Frangovska ; fotografitë Radoje Jovanovic ] =  
Dzeljos Dzokaj : [Mala stanica, December 2019 / texts Ana Frangovska,  
Vladimir Martinovski ; photographs Radoje Jovanovic]. - Скопје :  
Национална  
галерија на Македонија = Shkup = Galeria Kombëtare e Maqedonisë =  
Skopje  
= National gallery of Macedonia, 2019. - 16 стр. : илустр. ; 21x21 см

Текст напредно на мак. алб. и англ. јазик

ISBN 978-608-257-045-7

а) Современа уметност - Црна Гора - Изложби  
COBISS.MK-ID 111820554

